

РЕШЕНИЕ

№ 17836

гр. София, 12.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **6054** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалба на „СТРУКТАРТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. С. Ж., срещу Ревизионен акт № Р-22220224001171-091-001/04.10.2024 г., издаден от М. И. Д. – орган, възложил ревизията, и К. Ц. И. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 393/15.04.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

С оспорения ревизионен акт на дружеството са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност в размер на 4 803,77 лв. и лихви за забава в размер на 2 049,75 лв., както и задължения за корпоративен данък в размер на 1 870,10 лв. и лихви за забава в размер на 754,25 лв. Задълженията по ЗДДС произтичат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ОРИОН СКИ“ АД и „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД, както и от извършена корекция за данъчен период м. 03.2020 г. във връзка с неотразено кредитно известие, издадено от „КЕРАМО-ГП“ ЕООД. Задълженията по ЗКПО са определени вследствие на преобразуване на счетоводните финансови резултати на дружеството за 2019 г., 2020 г. и 2022 г. със сумите на отчетените разходи по фактурите, издадени от „ОРИОН СКИ“ АД и „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД, които органите по приходите са приели за несвързани с дейността на дружеството и/или документално необосновани.

Жалбоподателят счита ревизионния акт за неправилен, незаконосъобразен, необоснован, постановен при нарушение на материалния и процесуалния закон и в противоречие със събраните доказателства. Поддържа, че неправилно са му отказани разходи, право на приспадане на данъчен

кредит и неправилно са му начислени корпоративен данък, ДДС и лихви.

По същество, във връзка с фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД, жалбоподателят твърди, че не е доказано и не е вярно, че доставките за нощувки, семинар и обучение не са свързани с дейността на дружеството. Сочи, че „СТРУКТАРТ“ ООД осъществява дейност по строителство на жилищни сгради с цел продажба на крайния продукт – апартаменти, гаражи, офиси и търговски обекти. Поддържа, че стратегията му за директни продажби без брокерски услуги включва организиране на семинари с потенциални клиенти, на които се представят конкретни проекти, извършват се консултации относно техническото изпълнение, качеството на строителството, използваните материали и се осигурява правна консултация с адвокат на дружеството. Според жалбоподателя именно за тези цели са били предоставени нощувките и залата от „ОРИОН СКИ“ АД, като веднъж годишно за седем дни са канени настоящи и потенциални клиенти в база, предоставена възмездно от доставчика. Твърди, че този подход е довел до преки продажби на имоти на дружеството в значителен размер, съответно до начисляване и внасяне на ДДС и корпоративен данък.

Жалбоподателят поддържа, че писмените му обяснения, представени в ревизионното производство, са годно доказателствено средство по ДОПК и установяват връзката между получените услуги от „ОРИОН СКИ“ АД и облагаемата му дейност. Счита, че органите по приходите не спорят по реалното получаване на услугите, издаването на фактурите, начисляването на данъка и извършените плащания, а неправилно са приели единствено, че услугите не се използват за икономическата дейност на дружеството. Според жалбоподателя не е необходимо да се доказва поименно кои лица са станали клиенти вследствие на конкретна среща или семинар, както и не може да се изисква доказване на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между конкретна маркетингова дейност и конкретна последваща продажба, тъй като подобен подход би обезсмислил признаването на разходи за реклама, презентации и търговски срещи.

По отношение на доставките от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД жалбоподателят твърди, че този доставчик е изпълнил топлоизолационна система и полагане на декоративна мазилка по фасади на обект в УПИ-897, кв. 6, с административен адрес [населено място], ул. „21-ви век“ № 32. Сочи, че доставчикът е избран въз основа на необходимост от извършване на конкретната доставка, ценова оферта, изпълнение на мострен участък и преценка за качество и капацитет на изпълнение. Поддържа, че контактът е осъществен с управителя на „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД М. Х. М., който лично присъствал и ръководел служителите си или наети от дружеството лица на строителната площадка. Твърди, че са съставени протоколи обр. 19, които заедно с техническия ръководител на жалбоподателя са подписани след проверка на количеството и качеството на извършената работа, а доставките са заплатени по банков път. Според жалбоподателя са налице реални облагаеми доставки, доставчикът е регистрирано лице, начислил е ДДС, предал е резултата от извършените услуги, цената е платена, поради което са изпълнени предпоставките за признаване на данъчен кредит и разход.

Жалбоподателят оспорва извода на органите по приходите, че липсата на назначени работници по трудов договор при „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД е основание за отказ на данъчен кредит и непризнаване на разход. Счита, че липсата на кадрова обезпеченост при доставчика не доказва сама по себе си липса на реално извършена доставка, тъй като доставчикът може да използва лица по граждански договори, подизпълнители или други форми на организация. Поддържа, че в тежест на органите по приходите е да докажат, че доставките не са извършени от издателя на фактурите, а подобно доказване не е проведено.

В жалбата се поддържат и доводи, основани на практика на Върховния административен съд и

Съда на Европейския съюз, според които правото на приспадане на данъчен кредит не може да бъде отказано единствено поради обстоятелства, свързани с поведението, организацията, кадровата или техническата обезпеченост на доставчика, ако не е доказано, че получателят е знаел или е трябвало да знае за данъчна измама. Жалбоподателят твърди, че е добросъвестен получател, че доставките са реално получени и използвани в икономическата му дейност и че органите по приходите не са установили участие в измама или знание за такава.

По отношение на корекцията, свързана с кредитното известие от „КЕРАМО-ГП“ ЕООД, както и по отношение на преобразуването на финансовите резултати по ЗКПО, в жалбата не са изложени самостоятелни подробни доводи извън общото искане за отмяна на ревизионния акт изцяло.

По тези съображения жалбоподателят иска отмяна на ревизионния акт в оспорената част и присъждане на направените по делото разноски. Представен е списък на разноските, в който са посочени държавна такса в размер на 50 лв., адвокатски хонорар в размер на 1 300 лв. и депозит за вещо лице в размер на 800 лв., общо посочени в евро 1 099,28 евро.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. Д., с представена по делото молба оспорва жалбата като неоснователна.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 638,50 евро и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка за законосъобразност на оспорения ревизионен акт на основанията по чл. 160, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 146 от АПК, намира от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима в частта, в която е насочена срещу установените с ревизионния акт допълнителни задължения, потвърдени с Решение № 393/15.04.2025 г. на директора на Дирекция ОДОП - С.. Подадена е от адресата на ревизионния акт, след проведено административно обжалване и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, доколкото решението на директора на Дирекция ОДОП С. е постановено след възобновяване на административното производство, спряно със Заповед № РД-04-177/17.12.2024 г., отменена с Определение № 11724/05.04.2025 г. по адм. дело № 3227/2025 г. на АССГ.

„СТРУКТАРТ“ ООД е търговско дружество, вписано в Търговския регистър на 21.01.2009 г., с ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. Т. Я.. От данните по преписката се установява, че дружеството осъществява дейност, свързана със строителство и продажба на недвижими имоти.

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220224001171-020-001/01.03.2024 г., връчена на 11.03.2024 г. Заповедта е изменена със Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22220224001171-020-002/05.06.2024 г. и № Р-22220224001171-020-003/09.07.2024 г. С ревизията е възложено установяване на задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. и от 01.01.2022 г. до 31.03.2023 г., както и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. и от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г.

Заповедите за възлагане и изменение на ревизията са издадени от К. Т. Ч., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., в качеството му на заместник на М. И. Д., и от М. И. Д., оправомощени със Заповед № 3-ЦУ-418/29.02.2024 г. и Заповед № 3-ЦУ-2303/06.11.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, както и със Заповед № РД-01-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С.. По делото са приложени и заповедите,

свързани със заместване и упражняване на правомощия, включително Заповед № 1097/27.02.2024 г. и Заповед № 549/17.06.2020 г.

В хода на ревизията на „СТРУКТАРТ“ ООД са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения. От дружеството са представени документи и писмени обяснения относно процесните доставки. Извършени са насрещни проверки на доставчици, събрани са данни от информационната система на НАП, анализирани са отчетните регистри по ЗДДС, счетоводни документи, фактури, платежни документи и други доказателства, подробно описани в ревизионния доклад.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22220224001171-092-001/30.08.2024 г. Срещу ревизионния доклад не е подадено писмено възражение. Ревизионното производство е приключило с издаване на Ревизионен акт № Р-22220224001171-091-001/04.10.2024 г., издаден от М. И. Д. – орган, възложил ревизията, и К. Ц. И. – ръководител на ревизията, връчен на дружеството по електронен път на 07.10.2024 г.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред. С Решение № 393/15.04.2025 г. директорът на Дирекция ОДОП С. е разгледал жалбата и е потвърдил ревизионния акт в спорната част, като е приел, че жалбата е неоснователна относно отказаното право на данъчен кредит по фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД и „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД, корекцията по кредитното известие от „КЕРАМО-ГП“ ЕООД и преобразуването на финансовите резултати по ЗКПО.

По отношение на доставките от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД се установява, че през данъчните периоди от м. 07.2022 г. до м. 02.2023 г. жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 041,80 лв. по осем фактури с предмет „авансово плащане за полагане на топлоизолационна система“, „полагане на топлоизолационна система“, „монтаж на гипсокартонна конструкция“, „направа на силиконова мазилка“ и други сходни СМР. В писмените си обяснения жалбоподателят е посочил, че доставките касаят обект УПИ-897, кв. 6, с адрес [населено място], ул. „21-ви век“ № 32, като са съставени актове обр. 19 за извършените дейности.

На „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД е извършена насрещна проверка. От данните по преписката се установява, че искането за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, но в отговор не са представени документи. Констатирано е, че дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС, има задължения към бюджета, не разполага с назначен персонал и собствени активи. Констатирано е още, че спорните фактури са отразени в отчетните регистри, но като получател по доставките е вписано дружество „ХЕЛИ-Н“ ООД. Органите по приходите са приели, че не са представени достатъчно доказателства за реално изпълнение на фактурираните СМР именно от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД, поради което са отказали право на приспадане на данъчен кредит по тези фактури.

По отношение на доставките от „ОРИОН СКИ“ АД се установява, че дружеството е издало на жалбоподателя фактури с предмет ношувки, семинар и обучение, включително фактура № [ЕГН]/30.10.2019 г. с данъчна основа 2 683,49 лв. и ДДС 241,51 лв.; фактура № [ЕГН]/14.01.2020 г. с данъчна основа 2 683,49 лв. и ДДС 241,51 лв.; фактура № [ЕГН]/08.12.2020 г. с данъчна основа 5 137,61 лв. и ДДС 462,39 лв.; фактура № [ЕГН]/03.01.2023 г. с данъчна основа 2 331,67 лв. и ДДС 466,33 лв.; и фактура № [ЕГН]/06.02.2023 г. с данъчна основа 6 141,67 лв. и ДДС 1 228,33 лв. Общата данъчна основа по тези фактури е 18 977,93 лв., начисленият ДДС е 2 640,07 лв., а общата стойност с ДДС е 21 618,00 лв.

В хода на ревизията „ОРИОН СКИ“ АД е представило копия от процесните фактури и писмени обяснения. Посочено е, че доставките са свързани с отдаване под наем на зала в стопанисвана от доставчика почивна база. Относно участниците в семинарите доставчикът е заявил, че не

разполага с такава информация поради тежестта и потвърждение в последния момент. От жалбоподателя са представени писмени обяснения за използването на услугите за срещи с клиенти и представяне на строителни проекти, но не са представени списъци на участници, програми, презентации, доклади, покани, рекламни материали, договори с клиенти, сключени в резултат на съответните срещи, или други съпътстващи документи, които да индивидуализират съдържанието на семинарите и връзката им с икономическата дейност на дружеството.

По отношение на кредитното известие от „КЕРАМО-ГП“ ЕООД се установява, че за данъчен период м. 03.2020 г. „СТРУКТАРТ“ ООД е подало справка-декларация по ЗДДС с резултат ДДС за внасяне в размер на 1 312,10 лв. В хода на ревизията е установено, че кредитно известие № [ЕГН]/31.03.2020 г., издадено от „КЕРАМО-ГП“ ЕООД, с данъчна основа минус 1 313,64 лв. и ДДС минус 262,73 лв., не е включено в дневника за покупки на жалбоподателя за съответния данъчен период. Органите по приходите са извършили корекция със сумата 121,90 лв., представляваща част от размера на кредитното известие, в резултат на което резултатът за периода е променен от ДДС за внасяне 1 312,10 лв. на ДДС за внасяне 1 434,00 лв., като върху разликата е начислена лихва.

Въз основа на констатациите по ЗДДС органите по приходите са извършили и преобразуване на счетоводните финансови резултати по ЗКПО. За 2019 г. декларираната от дружеството данъчна печалба в размер на 36 604,23 лв. е увеличена на 46 813,23 лв., като е определен допълнителен корпоративен данък в размер на 1 020,90 лв. и лихва в размер на 494,57 лв. За 2020 г. декларираната данъчна печалба в размер на 776 588,49 лв. е увеличена на 781 955,46 лв., като е определен допълнителен корпоративен данък в размер на 536,70 лв. и лихва в размер на 205,58 лв. За 2022 г. декларираната данъчна печалба в размер на 1 226 239,29 лв. е увеличена на 1 229 364,29 лв., като е определен допълнителен корпоративен данък в размер на 312,50 лв. и лихва в размер на 54,10 лв.

В съдебното производство е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице е извършило проверка в счетоводството на жалбоподателя и при „ОРИОН СКИ“ АД. От заключението се установява, че фактурите, издадени от „ОРИОН СКИ“ АД, са осчетоводени при жалбоподателя по счетоводна сметка 4011 „Доставчици“ по партида на доставчика, а при „ОРИОН СКИ“ АД са осчетоводени по счетоводна сметка 4100 „Клиенти“ по партида на „СТРУКТАРТ“ ООД. Установено е още, че фактурите са включени в дневниците за продажби по ЗДДС на доставчика, че плащанията са извършени по банков път и че по фактурите не фигурира непогасено вземане при „ОРИОН СКИ“ АД. Вещото лице е посочило, че по делото не се съдържат други документи, съпътстващи фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД, и такива не са му представени от жалбоподателя.

По отношение на „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД вещото лице е извършило проверка в счетоводството на жалбоподателя, като е констатирало осчетоводяване на фактурите и извършени плащания по тях, както и наличие на протоколи обр. 19 с № от 1 до 6 за изпълнени СМР към издадените фактури. От страна на доставчика „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД документи на вещото лице не са предоставени.

В проведеното открито съдебно заседание вещото лице е поддържало заключението си и е уточнило, че всички документи, по които е работило, са приложени по делото, с изключение на извлечения от банковата сметка на „ОРИОН СКИ“ АД, които е сверило с приложените банкови извлечения на жалбоподателя. Уточнило е още, че протоколите обр. 19 към фактурите от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД са приложени по делото, както и че справка за сметка 4100 „Клиенти“ от „ОРИОН СКИ“ АД и дневникът за продажби не са приложени като самостоятелни документи, но тяхното съдържание е коментирано и отчетено в ревизионния доклад.

В съдебното производство са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетеля М. И. С.. Свидетелката заявява, че познава „СТРУКТАРТ“ ООД и че заедно със съпруга си е присъствала на организирани от дружеството семинари през 2020 г. и 2023 г., проведени в къща за гости над [населено място], при ски писта Мечи чал. Посочва, че е била поканена като потенциален купувач във връзка с нов строителен проект на дружеството, като на срещите са представяни документи, презентации, информация за сградата, етапите на строителството, качеството на изпълнение и възможностите за закупуване на имоти. Свидетелката сочи, че на събитията са присъствали представители на дружеството, включително адвокат, собственикът на дружеството, лице на име Н. К. и техническо лице, свързано с обекта, както и други потенциални купувачи от различни населени места, около 20 души. Заявява още, че след семинара през 2023 г. тя и съпругът ѝ предприели действия по продажба на свой апартамент в [населено място] и закупили апартамент в [населено място] за дъщеря си, като по нейни впечатления и други присъствали лица впоследствие са придобили апартаменти от дружеството.

При така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в предвидената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, както и съответствали актът на целта на закона. Тази проверка съответства на основанията по чл. 146 АПК, приложим субсидиарно по силата на § 2 от ДР на ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

С оглед представените по делото доказателства съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Същият е издаден от органа, възложил ревизията – М. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., и от определения със ЗВР ръководител на ревизията – К. Ц. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т.. В самия ревизионен акт изрично е посочено, че се издава на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК именно от тези два органа, след извършена ревизия на „СТРУКТАРТ“ ООД. В случая ревизията на жалбоподателя е възложена със Заповед № Р-22220224001171-020-001/01.03.2024 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК. Със заповедта е възложено извършване на ревизия на „СТРУКТАРТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], като е определен ревизиращ екип, включително К. Ц. И. – главен инспектор по приходите, като ръководител на ревизията. Заповедта е връчена на ревизираното лице по електронен път на 11.03.2024 г.

Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със Заповед № Р-22220224001171-020-002/05.06.2024 г. и със Заповед № Р-22220224001171-020-003/09.07.2024 г. За

резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22220224001171-092-001/30.08.2024 г., съставен на основание чл. 117 от ДОПК от ревизиращия екип, определен със ЗВР и последващите заповеди за изменение.

Компетентността на органите по приходите, участвали във възлагането и извършването на ревизията, следва от приложенияте по административната преписка Заповед № З-ЦУ-418/29.02.2024 г. и Заповед № З-ЦУ-2303/06.11.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, Заповед № РД-01-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С., както и Заповед № 1097/27.00.2024 г. и Заповед № 549/17.06.2020 г., относими към заместването и упражняването на съответните правомощия. Тези доказателства са изрично посочени и приложени като част от административната преписка.

Не е налице нищожен РА поради това, че същият е издаден от органи по приходите при ТД на НАП В. Т., а не от органи при ТД на НАП С., в чийто териториален обхват попадат седалището и адресът на управление на дружеството. Безспорно по общото правило на чл. 8 от ДОПК компетентна териториална дирекция по отношение на жалбоподателя е ТД на НАП С.. Това обаче не изключва приложението на специалните правила на чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, въз основа на които могат да бъдат определяни органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, съответно да им бъде възложено осъществяване на производства по ДОПК по отношение на лица, за които по общите правила компетентна е друга териториална дирекция.

Въпросът относно валидността на ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на НАП, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК на директора на друга териториална дирекция на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изр. първо от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, е разрешен с Решение № 3/26.06.2025 г., постановено по тълкувателно дело № 2/2024 г. на Върховния административен съд – Общо събрание на Първа и Втора колегия. Съобразно даденото задължително тълкуване, в такава хипотеза ревизионният акт е действителен административен акт. Такъв е и процесният ревизионен акт.

Ето защо съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите и не е налице отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Спазена е и предвидената от закона форма. ЗВР, ЗИЗВР, ревизионният доклад и ревизионният акт съдържат изискуемите реквизити съответно по чл. 113, чл. 117 и чл. 120 от ДОПК. В ревизионния акт са посочени фактическите и правни основания за установените задължения, като са възприети констатациите на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от акта. Актовете са връчени на ревизираното лице по електронен път, като по делото са

налице доказателства за връчването им. Не се установява порок във формата, който да е ограничил правото на защита на жалбоподателя или да пречатства съдебния контрол.

Не се установяват и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В хода на ревизията на дружеството са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, по които са представяни доказателства; извършени са насрещни проверки; отправени са искания до трети лица; извършени са справки в информационните масиви на НАП; анализирани са счетоводни документи, фактури, дневници по ЗДДС, платежни документи и писмени обяснения. Тези процесуални действия са описани в ревизионния доклад и в решението на директора на Дирекция ОДОП - С..

Обстоятелството, че органите по приходите не са възприели обясненията на жалбоподателя като достатъчни за доказване на спорните предпоставки, не представлява процесуално нарушение. То е въпрос на доказателствена преценка. На ревизираното лице е била предоставена възможност да представи документи, обяснения и възражения, а в съдебното производство е допусната и изслушана съдебно-счетоводна експертиза по негово искане. Следователно не е нарушено правото му на защита и не е налице съществено нарушение на чл. 3, чл. 5 и чл. 37 от ДОПК.

По материалната законосъобразност на отказаното право на данъчен кредит съдът съобразява следното:

Правото на приспадане на данъчен кредит е елемент от механизма на данъка върху добавената стойност и възниква при наличие на материалноправните предпоставки, предвидени в ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 68, ал. 2 от ЗДДС правото на приспадане възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. По силата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът – регистрирано по закона лице, му е доставил или предстои да му достави, когато стоките или услугите се използват за целите на извършваните от него облагаеми доставки. Същевременно, съгласно чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74 от закона, когато стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели, а съгласно чл. 70, ал. 5 от ЗДДС право на приспадане не възниква за данък, който е начислен неправомерно.

От тези разпоредби следва, че притежаването на фактура с изискуемите реквизити е необходимо, но не винаги достатъчно условие за признаване на право на данъчен кредит. Следва да се установи, че доставката е реално осъществена, че получателят е получил именно фактурираната стока или услуга от посочения доставчик и че

същата е използвана или предназначена за използване за целите на икономическата му дейност и облагаемите му доставки. В тежест на лицето, което претендира право на приспадане, е да докаже фактите, от които черпи благоприятни правни последици. Това правило следва както от общите принципи на доказване, така и от практиката на Съда на Европейския съюз, според която данъчнозадълженото лице, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на условията за това право, а националният съд е длъжен да извърши цялостна преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по делото.

Съобразно практиката на СЕС по дела С-80/11 и С-142/11, С-324/11, С-285/11 и С-78/12 правото на приспадане не може да бъде отказано единствено поради нередности при доставчика, липса на кадрова или техническа обезпеченост, неподаване на декларации, неизпълнение на публичноправни задължения или други обстоятелства, които се отнасят до поведението на доставчика, ако не е установено въз основа на обективни данни, че получателят е знаел или е трябвало да знае, че участва в измама с ДДС. Тази практика обаче не освобождава получателя от задължението да установи реалното получаване на доставката и връзката ѝ с икономическата му дейност, нито изключва приложението на изричните национални разпоредби, които отказват право на приспадане при услуги, предназначени за представителни или развлекателни цели.

В случая спорът по фактурите от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД и по фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД е различен по своя характер и следва да бъде разгледан отделно. По фактурите, издадени от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД, съдът намира, че изводите на органите по приходите са правилни. Според констатациите в ревизионния доклад жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет авансово плащане за полагане на топлоизолационна система, полагане на топлоизолационна система, монтаж на гипсокартонна конструкция, направа на силиконова мазилка и други строително-монтажни работи. В писмените си обяснения ревизираното лице е посочило, че доставките касаят обект УПИ-897, кв. 6, с административен адрес [населено място], ул. „21-ви век“ № 32, като контактът с доставчика бил осъществен чрез неговия управител М. М., който лично присъствал и ръководел служителите си при изпълнението на работите, а за извършените дейности били съставени актове обр. 19.

От събраните по делото доказателства обаче не се установява по несъмнен начин, че фактурираните СМР са извършени именно от издателя на фактурите – „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД. При извършената насрещна проверка на доставчика искането за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, но документи не са представени. Установено е, че дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС, има задължения към бюджета, не разполага с назначен персонал и собствени активи. Установено е още, че спорните фактури са отразени в отчетните регистри на доставчика, но като получател по тях е вписано

друго дружество – „ХЕЛИ-Н“ ООД, а не жалбоподателят.

Съдебно-счетоводната експертиза не оборва тези констатации. Тя установява, че при жалбоподателя фактурите са осчетоводени, че са извършени банкови плащания и че по делото са приложени протоколи обр. 19 с № от 1 до 6 за изпълнени СМР към фактурите от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД. Същевременно вещото лице изрично е посочило, че от страна на доставчика „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД не са му предоставени документи. Следователно експертизата удостоверява счетоводното отразяване и плащането при получателя, но не доказва фактическото изпълнение на строително-монтажните работи именно от посочения във фактурите доставчик.

Плащането по банков път е относимо доказателство, но само по себе си установява движение на парични средства, а не реално полагане на труд, извършване на конкретни СМР и участие на конкретен изпълнител. Счетоводното отразяване също е косвено доказателство, което следва съдържанието на първичните документи, но не придава материална доказателствена сила на удостоверените в тях факти. Представените протоколи обр. 19 са частни документи, изхождащи от страните по твърдяното правоотношение. Те удостоверяват изявления за приемане на работи, но при липса на други обективни доказателства относно лицата, извършили работите, използваните материали, организацията на изпълнението, участието на доставчика, евентуални подизпълнители или наети лица, сами по себе си не са достатъчни да установят реалност на доставките от конкретния издател на фактурите.

Съдът споделя принципното възражение на жалбоподателя, че липсата на назначени лица по трудов договор при доставчика не е самостоятелно и автоматично основание за отказ на данъчен кредит. Доставчикът би могъл да използва лица по граждански договори, подизпълнители или други допустими форми на организация на труда. В случая обаче такива доказателства не са представени нито в ревизионното, нито в съдебното производство. Не е установено кои физически лица са извършили работите, на какво основание са били ангажирани, кой е ръководил изпълнението, как е осъществен достъпът до обекта, как са предадени материалите за влагане, кой ги е получил и кой е носил отговорност за тяхното правилно влагане. При този доказателствен дефицит липсата на персонал и активи при доставчика не се цени като единствено основание за отказ, а като косвено обстоятелство, което в съвкупност с останалите данни подкрепя извода за недоказано изпълнение от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД.

Неоснователен е доводът, че органите по приходите са длъжни да установят кой друг, ако не издателят на фактурите, е извършил строително-монтажните работи. Предмет на доказване е положителният факт, от който жалбоподателят черпи право на приспадане – получаване на конкретна облагаема услуга от конкретния доставчик. Когато този факт не е доказан, правото на приспадане не възниква, без да е необходимо органите по приходите да установяват алтернативен изпълнител.

По тези съображения правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит

по фактурите от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД в общ размер на 2 041,80 лв. Не са налице материалноправните предпоставки на чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, тъй като не е доказано реалното получаване на фактурираните услуги от посочения доставчик. В тази част ревизионният акт е материалноправно законосъобразен.

Различен е изводът на съда по отношение на фактурите, издадени от „ОРИОН СКИ“ АД.

По тези фактури органите по приходите не са отrekli формалното издаване на данъчните документи, начисляването на ДДС, отразяването им в отчетните регистри на доставчика и плащането. Отказът е основан на извода, че услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели, поради което е приложим чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, както и на извода, че не е доказана връзката им с икономическата дейност на жалбоподателя.

От събраните в съдебното производство доказателства обаче този извод се разколебава. От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че фактурите, издадени от „ОРИОН СКИ“ АД на „СТРУКТАРТ“ ООД, са осчетоводени при жалбоподателя по счетоводна сметка 4011 „Доставчици“ по партида на „ОРИОН СКИ“ АД. Вещото лице е установило още, че издадените фактури са осчетоводени редовно и правилно и при доставчика, по счетоводна сметка 4100 „Клиенти“ по партида на жалбоподателя, че всички фактури са декларирани в дневниците за продажби по ЗДДС на „ОРИОН СКИ“ АД в месеците, в които са издадени, че по тях са постъпили плащания по банков път и че при доставчика не фигурира непогасено вземане по фактурите, предмет на ревизията.

Според заключението процесните фактури са: фактура № [ЕГН]/30.10.2019 г. с предмет аванс – нощувки, семинар и обучение, данъчна основа 2 683,49 лв. и ДДС 241,51 лв.; фактура № [ЕГН]/14.01.2020 г. с предмет нощувки, данъчна основа 2 683,49 лв. и ДДС 241,51 лв.; фактура № [ЕГН]/08.12.2020 г. с предмет аванс – нощувки, семинар и обучение, данъчна основа 5 137,61 лв. и ДДС 462,39 лв.; фактура № [ЕГН]/03.01.2023 г. с предмет платен аванс – семинар, обучение, данъчна основа 2 331,67 лв. и ДДС 466,33 лв.; и фактура № [ЕГН]/06.02.2023 г. с предмет аванс – нощувки, семинар и обучение, данъчна основа 6 141,67 лв. и ДДС 1 228,33 лв. Общата данъчна основа по тези фактури е 18 977,93 лв., начисленият ДДС е 2 640,07 лв., а общата стойност с ДДС е 21 618,00 лв.

Обстоятелството, че фактура № [ЕГН]/30.10.2019 г. е издадена с предмет аванс – нощувки, семинар и обучение, не разколебава извода за връзка на доставките с икономическата дейност на жалбоподателя, доколкото авансовото плащане по естеството си предхожда фактическото ползване на услугата, а събраните по делото счетоводни, платежни и гласни доказателства установяват последващо провеждане на презентационни срещи с потенциални клиенти, съответстващи на предмета на фактурираните услуги.

Вещото лице е установило и конкретни плащания по банков път по всяка от фактурите, като фактура № [ЕГН]/30.10.2019 г. е платена на 04.11.2019 г., фактура № [ЕГН]/08.12.2020 г. – на 09.12.2020 г., фактура № [ЕГН]/03.01.2023 г. – на 06.01.2023 г., а фактура № [ЕГН]/06.02.2023 г. – на 07.02.2023 г., със съответните основания за превод. Следователно по делото е установено не само счетоводно отразяване при получателя, а и насрещно счетоводно отразяване при доставчика, деклариране на фактурите в дневниците за продажби и реално погасяване на цената по банков път.

Към тези доказателства следва да бъдат прибавени и събраните гласни доказателства. Свидетелката М. И. С., предупредена за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, заявява, че познава дружеството „СТРУКТАРТ“ ООД и че заедно със съпруга си е присъствала на негови семинари през 2020 г. и 2023 г. Свидетелката посочва, че е била поканена като потенциален купувач във връзка с нова сграда, която дружеството започвало да строи, като на семинарите са представени документи по проекта, информация за сградата, етапите на строителството, качеството на изпълнение и идейни презентации. Тя сочи още, че семинарите са се провеждали в къща за гости над [населено място], при ски писта Мечи чал, че на тях са присъствали и други лица от различни населени места, около 20 души, както и представители на дружеството, включително адвокат, собственикът на фирмата, Н. К. и лице, което било представено като ръководител на обекта. Свидетелката изрично заявява, че след семинара през 2023 г., на който проектът бил представен по-подробно, тя и съпругът ѝ предприели действия по продажба на апартамент в [населено място] и закупили апартамент за дъщеря си в [населено място], като впоследствие разбрала и за други участници, които закупили апартаменти.

Съдът кредитира тези показания като логични, последователни и относими към предмета на спора. Свидетелката не се намира в родство със страните, не се установява личен интерес от изхода на делото, а показанията ѝ са непосредствени относно личното ѝ участие в събития, организирани от жалбоподателя. Те съответстват на писмените обяснения на дружеството, че използва търговски подход, основан на директни продажби без брокерски услуги чрез организиране на срещи и презентации с потенциални клиенти, на които се представят строителни проекти, качеството на изпълнението, използваните материали и правните аспекти на придобиване на недвижим имот.

Не се пренебрегва обстоятелството, че свидетелката не индивидуализира всяка фактура по номер и дата и не установява поименно всички участници във всички проведени събития. Това обаче не обезсилва показанията ѝ относно същественото за спора – че такива презентационни срещи действително са провеждани, че са били свързани с дейността на жалбоподателя по строителство и продажба на недвижими имоти, че са били насочени към потенциални клиенти и че са довели до

реален търговски интерес и последваща покупка. При преценката на доказателствата съдът не може да изисква за маркетингова, презентационна или търговска дейност доказване на пряка причинно-следствена връзка между всяка отделна фактура, всеки отделен участник и конкретна последваща продажба. Достатъчно е да се установи, че разходът има стопанска насоченост и е обективно свързан с икономическата дейност на данъчнозадълженото лице.

В случая тази връзка е доказана чрез съвкупността от доказателствата: предмета на дейност на дружеството – строителство и продажба на недвижими имоти; писмените обяснения на жалбоподателя за организиране на презентационни семинари с потенциални клиенти; фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД с предмет нощувки, семинар и обучение; осчетоводяването им при двете дружества; включването им в дневниците за продажби на доставчика; плащането по банков път; липсата на непогасени задължения; както и свидетелските показания за реално проведени събития със съдържание, съответстващо на търговската дейност на жалбоподателя.

При тези доказателства не може да се приеме за доказано от органите по приходите, че услугите по фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД са предназначени за представителни или развлекателни цели по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС. Самото обстоятелство, че част от услугите включват нощувки и са проведени в база в планински район, не е достатъчно, за да обуслови правна квалификация като представителни или развлекателни цели, когато от съвкупността на доказателствата се установява, че на това място са провеждани презентации и срещи с потенциални клиенти във връзка с продажба на строителни обекти. Наличието на елемент на пребиваване извън населеното място не променя стопанската цел на услугата, ако същата е организирана като част от търговска презентационна дейност.

Неоснователен е доводът на ответника, че липсата на списъци на участниците, програми, покани и презентационни материали изключва възможността да се признае връзката с дейността. Такива документи биха били допълнителни доказателства, но законът не изисква единствено чрез тях да се доказва стопанската цел на получените услуги. При липсата им съдът следва да оцени всички останали доказателства по делото. В случая събраните счетоводни, платежни и гласни доказателства, преценени в тяхната съвкупност, установяват достатъчно убедително, че процесните услуги от „ОРИОН СКИ“ АД са използвани във връзка с икономическата дейност на жалбоподателя.

Ето защо отказът на право на приспадане на данъчен кредит по фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД в общ размер на 2 640,07 лв. е незаконосъобразен. В тази част ревизионният акт противоречи на материалния закон и следва да бъде отменен, заедно с начислените върху този отказ лихви, в размер на 792,03 лв.

На следващо място законосъобразна е корекцията за данъчен период м. 03.2020 г., свързана с кредитно известие № [ЕГН]/31.03.2020 г., издадено от „КЕРАМО-ГП“

ЕООД. От доказателствата по преписката се установява, че на „СТРУКТАРТ“ ООД са издадени фактура № [ЕГН]/24.01.2020 г. с данъчна основа 1 309,61 лв. и начислен ДДС 261,92 лв., фактура № [ЕГН]/30.01.2020 г. с данъчна основа 529,91 лв. и начислен ДДС 105,98 лв., както и кредитно известие № [ЕГН]/31.03.2020 г. с данъчна основа минус 1 313,64 лв. и ДДС минус 262,73 лв. Установено е, че фактура № [ЕГН]/30.01.2020 г. не е отразена в дневниците за покупки на жалбоподателя, но фактура № [ЕГН]/24.01.2020 г. е отразена в дневника за покупки за м. 01.2020 г. На основание чл. 124, ал. 5 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени. Поради неотразяване на кредитното известие органите по приходите са коригирали декларираните данни със сумата 121,90 лв., като резултатът за периода е променен от ДДС за внасяне 1 312,10 лв. на ДДС за внасяне 1 434,00 лв.

Жалбоподателят не е изложил конкретни доводи срещу тази корекция и не е ангажирал доказателства, които да оборят констатациите на органите по приходите. С оглед изричната разпоредба на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС и установеното неотразяване на кредитното известие, ревизионният акт е законосъобразен в тази част, включително относно начислената лихва върху разликата.

По отношение на установените задължения за корпоративен данък съдът съобразява следното:

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Съгласно чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са свързани с дейността, както и разходи, които не са документално обосновани по смисъла на закона.

По отношение на разходите, отчетени по фактурите от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД, правилно органите по приходите са извършили преобразуване на счетоводния финансов резултат. Както беше посочено по-горе, по тези фактури не е доказано реално извършване на стопанска операция от издателя на фактурите. Поради това първичните счетоводни документи не удостоверяват вярно фактически осъществена доставка от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД и не са годно основание за признаване на разход за данъчни цели. За 2019 г. фактурите от този доставчик са с обща данъчна основа 10 209,00 лв., отразена по дебита на сметка 602, приключена към сметка 611 „Разходи за основна дейност“, а впоследствие към сметка 123 „Печалби и загуби от текущата година“. Поради недоказаната реалност на доставките правилно финансовият резултат за 2019 г. е увеличен с тази сума и е определен допълнителен корпоративен данък в размер на 1 020,90 лв., заедно със съответната лихва за забава в размер на 494,57 лв.

Разходите по фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД обаче неправилно не са признати за

данъчни цели. От събраните по делото доказателства се установява, че тези разходи са свързани с дейността на жалбоподателя по строителство и продажба на недвижими имоти, доколкото са направени за презентационни и обучителни срещи с потенциални клиенти, насочени към представяне на строителни проекти, техническо изпълнение, качество на строителството, правни и икономически аспекти на придобиването на недвижими имоти и финансирането на такива сделки. Разходите са подкрепени с първични счетоводни документи, осчетоводени са при жалбоподателя и при доставчика, заплатени са по банков път, декларирани са в дневниците за продажби на доставчика, а действителното провеждане на такива събития се подкрепя и от свидетелските показания.

Ето защо не са налице основания по чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО за непризнаване на разходите по фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД. Незаконосъобразно е преобразуването на финансовия резултат за 2020 г. със сумата 5 366,97 лв., отчетена като разход във връзка с фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД, както и определянето на допълнителен корпоративен данък за 2020 г. в размер на 536,70 лв. и лихва в размер на 205,58 лв. Незаконосъобразно е и преобразуването на финансовия резултат за 2022 г. със сумата 3 125,00 лв., отчетена като разход по доставка от „ОРИОН СКИ“ АД, съответно определянето на допълнителен корпоративен данък за 2022 г. в размер на 312,50 лв. и лихва в размер на 54,10 лв.

При това положение жалбата е основателна в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите от „ОРИОН СКИ“ АД в общ размер на 2 640,07 лв., ведно със съответните лихви, както и в частта относно определения корпоративен данък за 2020 г. в размер на 536,70 лв. и лихва 205,58 лв., и корпоративен данък за 2022 г. в размер на 312,50 лв. и лихва 54,10 лв. В тази част ревизионният акт следва да бъде отменен.

Жалбата е неоснователна в останалата част – относно отказаното право на данъчен кредит по фактурите от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД в размер на 2 041,80 лв., относно корекцията по кредитното известие от „КЕРАМО-ГП“ ЕООД в размер на 121,90 лв., ведно със съответните лихви, както и относно определения корпоративен данък за 2019 г. в размер на 1 020,90 лв. и лихва 494,57 лв. В тази част ревизионният акт е издаден в съответствие с материалния закон и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноските следва да се присъдят съразмерно на уважената и отхвърлената част от жалбата, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК.

Жалбоподателят е претендирал разноски в общ размер на 1 099,28 евро, включващи държавна такса, адвокатско възнаграждение и депозит за съдебно-счетоводна експертиза. Съдът намира възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно, доколкото делото се отличава с фактическа и правна сложност, включва спор по ЗДДС и ЗКПО, множество спорни доставки, събрани писмени и гласни доказателства и изслушване на съдебно-счетоводна експертиза. С оглед уважената част от жалбата, възлизаща на 4 540,98

лв. при общ материален интерес 9 477,87 лв., в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски съразмерно в размер на 526,68 евро.

Ответникът е претендирал юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК (изм. – ДВ, бр. 17 от 13.02.2026 г.) във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с § 5 и чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро. С оглед отхвърлената част от жалбата, възлизаща на 4 936,89 лв., в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски съразмерно в размер на 53,27 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 66 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22220224001171-091-001/04.10.2024 г., издаден от М. И. Д. – орган, възложил ревизията, и К. Ц. И. – ръководител на ревизията, В ЧАСТТА, в която е потвърден с Решение № 393/15.04.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП и с която на „СТРУКТАРТ“ ООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ОРИОН СКИ“ АД, в общ размер на 2 640,07 лв., ведно с начислените лихви за забава в размер на 792,03 лв.

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22220224001171-091-001/04.10.2024 г., издаден от М. И. Д. – орган, възложил ревизията, и К. Ц. И. – ръководител на ревизията, В ЧАСТТА, в която е потвърден с Решение № 393/15.04.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП и с която на „СТРУКТАРТ“ ООД е определен допълнителен корпоративен данък за 2020 г. в размер на 536,70 лв. и лихва за забава в размер на 205,58 лв., както и допълнителен корпоративен данък за 2022 г. в размер на 312,50 лв. и лихва за забава в размер на 54,10 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СТРУКТАРТ“ ООД срещу Ревизионен акт № Р-22220224001171-091-001/04.10.2024 г., издаден от М. И. Д. – орган, възложил ревизията, и К. Ц. И. – ръководител на ревизията, в останалата оспорена част, потвърдена с Решение № 393/15.04.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД, в размер на 2 041,80 лв., с лихви за забава в размер на 1 196,06 лв., корекцията по кредитно известие № [ЕГН]/31.03.2020 г., издадено от „КЕРАМО-ГП“ ЕООД, в размер на 121,90 лв., с лихви за забава в размер на 61,66 лв., както и относно определения корпоративен данък за 2019 г. в размер на 1 020,90 лв. и лихва за забава в размер на 494,57 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „СТРУКТАРТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], разноски по делото в размер на 526,68 евро (петстотин двадесет и шест

евро и шестдесет и осем евроцента).

ОСЪЖДА „СТРУКТАРТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноси по делото в размер на 53,27 евро (петдесет и три евро и двадесет и седем евроцента).

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл. 137 АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: